

HIV/AIDS

ویروس نقص ایمنی بدن انسان است. این ویروس با از بین بردن سلول‌های مهم بدن به نام لنفوسیت‌های T (تحت عنوان CD4 مثبت) که با بیماری و عفونت مبارزه می‌کنند، سیستم ایمنی بدن را ضعیف می‌کند. هنگامی که تعداد لنفوسیت‌های T در فرد آلوده به HIV تا حد معینی سقوط کند، شخص مستعد ابتلا به مجموعه‌ای از بیماری‌ها می‌شود که در حالت معمول، بدن می‌تواند آن‌ها را مهار کند. ایدز عبارت است از مجموعه‌ای از نشانه‌ها که به علت عفونت مزمن HIV ایجاد می‌شود. در این مرحله با کاهش تعداد لنفوسیت‌های T CD4+، سطح ایمنی فرد پایین آمده و مستعد ابتلا به عفونت‌های فرصت‌طلب می‌شود.

عفونت HIV بدون درمان، می‌تواند منجر به ایدز (نشانه‌های اکتسابی کمبود ایمنی) شود. افرادی که مبتلا به ایدز هستند، سیستم ایمنی بسیار آسیب پذیر دارند که باعث عفونت‌های شدید می‌شود که به‌طور معمول افراد سالم را آلوده نمی‌کند در نهایت ممکن است عفونت منجر به مرگ شود.

انتقال بیماری

این ویروس می‌تواند از طریق تماس جنسی یا از طریق خون و فرآورده‌های خونی آلوده یا از طریق به‌کارگیری وسایل مشترک تزریق مانند سوزن یا سرنگ و از طریق مادران آلوده به شیرخواران در طول بارداری، حول‌وحوش زایمان و یا از طریق تغذیه با شیر مادر منتقل شود.

درمان

برخلاف برخی از ویروس‌های دیگر، بدن انسان نمی‌تواند به‌طور کامل از وجود ویروس HIV در بدن رها شود. درمان قطعی در حال حاضر وجود ندارد، اما با مراقبت‌های پزشکی مناسب، HIV می‌تواند کنترل شود. داروهایی که برای درمان HIV استفاده می‌شود، درمان ضد رتروویروسی یا ART است. این داروها میزان ویروس افراد را به تعداد کمی کاهش می‌دهند و آن‌ها می‌توانند زندگی طولانی تری داشته باشند. قبل از معرفی ART در اواسط دهه ۱۹۹۰، افراد مبتلا به ایدز وی بعد چند سال به بیماری ایدز مبتلا می‌شدند. امروز، کسی که مبتلا به HIV است و قبل از اینکه بیماری پیشرفت کند درمان شود، می‌تواند طول عمر بیشتری داشته باشد.

تاریخچه

دانشمندان معتقدند که HIV در ابتدا از یک ویروس مخصوص شامپانزه‌ها در غرب آفریقا در دهه ۱۹۳۰ به وجود آمد. آن‌ها بر این باورند که این ویروس از ویروس نقص ایمنی نوعی شامپانزه (به نام SIV) به انسان انتقال یافته و به HIV جهش یافته است. زمانی که انسان، شامپانزه‌ها را برای گوشت شکار می‌کرد. طی چند دهه، ویروس به آرامی در سراسر آفریقا و بعداً به سایر نقاط جهان گسترش یافت. با این حال، اوایل دهه ۱۹۸۰، زمانی که انواع نادر پنومونی، سرطان و سایر بیماری‌ها به پزشکان گزارش شد، جهان از HIV و ایدز مطلع شد.

در سال ۱۹۸۷ اولین داروی ضد رتوویروسی برای درمان ساخته شد از سال ۱۹۸۸ اولین روز دسامبر را روز جهانی این بیماری نامیدند و در سال ۱۹۹۱ روبان قرمز نماد بین‌المللی آگاهی ایدز شد و به‌عنوان نماد محبت برای افراد مبتلا به اچ آی وی و مراقبین آنها شناخته شد